

สารนิพนธ์เรื่อง	มาตรการบังคับใช้กฎหมายล้างมลทินแก่ผู้ต้องโทษอาญา
คำสำคัญ	การล้างมลทิน ผู้ต้องโทษ
นักศึกษา	มณฑิชา ทิมะณี
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.เอกพงษ์ สารน้อย
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและ กระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง แนวคิด ที่มาของกฎหมายล้างมลทิน เพื่อให้ทราบถึงความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ของการบังคับใช้ และเพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายล้างมลทินแก่ผู้ต้องโทษอาญา โดยศึกษาเฉพาะพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 เปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนากฎหมายล้างมลทินในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ต้องโทษอาญาให้มีความชัดเจนและบังคับใช้อย่างเป็นธรรม

จากการศึกษาวิจัยพบว่า การล้างมลทิน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้แก้ไขปรับปรุงตัวและกลับมาใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป แต่พระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ.2550 มาตรา 4 ระบุหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การล้างมลทิน ที่ต้องการให้ผู้ถูกลงโทษได้รับโอกาสจากการล้างมลทิน นอกจากนี้กฎหมายยังมีการบังคับใช้โดยเจาะจงเฉพาะคนบางกลุ่ม ซึ่งขัดต่อแนวคิดเรื่องหลักความเสมอภาค ที่บุคคลจะต้องเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายเดียวกัน รวมถึงผลการล้างมลทินที่เป็นการลบล้างเฉพาะโทษแต่ไม่รวมถึงการกระทำ ผลการล้างมลทินจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้ได้รับการล้างมลทินอย่างแท้จริงและขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงเสนอแนะให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายโดยให้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการล้างมลทินให้มีความชัดเจนมากขึ้น มีการใช้บังคับกฎหมายเป็นการทั่วไปเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมและเป็นธรรม รวมถึงการกำหนดขอบเขตของผลการล้างมลทิน โดยให้ถือว่าผู้ล้างมลทินไม่เคยถูกลงโทษและต้องคำพิพากษา ทั้งนี้ไม่เป็นการลบล้างประวัติอาชญากรรมเพื่อป้องกันกรณีกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก